

اثر تنفس آبی ناشی از پلی‌اتیلن گلایکول بر خصوصیات جوانه‌زنی بذر گیاه سرخارگل (*Echinacea purpurea*)

فرهاد اصغری (۱)، زینب درخشانی (۲)، مهدیه دلکانی (۳)

۱، ۲ و ۳- دانشجویان کارشناسی ارشد باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه

مقدار آب خاک عامل محیطی مهمی در جوانه زنی بذر می‌باشد. با کاهش پتانسیل آب در محیط، جوانه زنی بذر انجام نگرفته یا سرعت آن کاهش می‌یابد. سرخارگل گیاهی علفی، چندساله و متعلق به تیره کاسنی (Asteraceae) است. مواد موثره آن خاصیت ضدویروسی داشته همچنین تقویت‌کننده سیستم دفاعی بدن می‌باشد. به منظور بررسی اثرات تنفس آبی بر جوانه‌زنی بذر و رشد گیاهچه‌های سرخارگل آزمایشی در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۸ تیمار و ۳ تکرار انجام گرفت. تیمارهای تنفس آبی با استفاده از محلول‌های ۰، ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰ و ۳۵ درصد پلی‌اتیلن گلایکول (PEG 6000) که پتانسیل آب آنها به ترتیب معادل ۰/۰۳، ۰/۱۹، ۰/۴۱، ۰/۶۷، ۰/۹۹ و ۱/۳۵- مگاپاسکال بود اعمال شد. نتایج نشان داد که تنفس آبی اثر معنی‌داری بر خصوصیات جوانه‌زنی بذر سرخارگل دارد. با کاهش پتانسیل آب سرعت و درصد جوانه‌زنی کاهش یافت. در پتانسیل آبی ۱/۷۷- مگاپاسکال جوانه‌زنی رخ نداد و در پتانسیل آبی ۰/۹۹ و ۱/۳۵- مگاپاسکال بذرهای جوانهزده به علت قهوه‌ای و نکروزه شدن متوجه به تولید گیاهچه نگردیدند. همچنین وزن تر و خشک ساقه‌چه و ریشه‌چه با افزایش خشکی در محیط کشت کاهش یافتند. بطوری که بالاترین وزن تر و خشک مربوط به تیمار شاهد و کمترین میزان آنها مربوط به پتانسیل آب ۰/۴۱- مگاپاسکال بود.

مقدمه

مقدار آب خاک، از عوامل بسیار مهم در جوانه‌زنی بذر و استقرار گیاهچه می‌باشد. تنفس آبی و یا به عبارتی کاهش پتانسیل آب خاک باعث می‌شود که بذرهای کاشته شده به طور کامل و با سرعت کافی جوانه نرنند و این به نوبه خود باعث کم شدن تراکم نهایی بوته در واحد سطح و کاهش تولید خواهد شد. با توجه به اهمیت گیاه سرخارگل، تحقیق حاضر با هدف بررسی اثر تنفس آبی بر خصوصیات جوانه‌زنی بذر گیاه سرخارگل انجام گرفت.

مواد و روش‌ها:

در این تحقیق برای ایجاد تنفس آبی از PEG 6000 محلول‌هایی با غلظت ۰، ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰ و ۳۵ درصد که به ترتیب دارای پتانسیل آب ۰/۰۳، ۰/۱۹، ۰/۴۱، ۰/۶۷، ۰/۹۹ و ۱/۳۵- مگاپاسکال بودند تهیه گردید. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۸ تیمار و ۳ تکرار اجرا گردید. در داخل هر پتربال ۷ میلی‌لیتر) و قراردادن ۲۵ عدد بذر در داخل هر پتربال دو عدد کاغذ صافی قرار داده و پس از افزودن محلول‌های تهیه شده (برای هر پتربال ۷ میلی‌لیتر) و قراردادن ۲۵ ساعت بذر در داخل هر پتربال، ظروف پتربال با پارافیلم پوشانیده شد و به اتفاق رشد (با دمای ۲۵°C و رژیم نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی) منتقل گردیدند. در طول مدت آزمایش پتربال‌ها به طور روزانه بازدید شده و تعداد بذرهای جوانهزده در هر روز شمارش گردید. در پایان دوره جوانه‌زنی (روز نوزدهم) صفاتی نظیر درصد جوانه‌زنی نهایی، سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه، وزن تر و خشک ریشه‌چه و ساقه‌چه اندازه‌گیری شد.

نتایج و بحث

در محلول ۳۵٪ PEG جوانه‌زنی بذرها نگرفت و در محلول‌های ۲۵٪ و ۳۰٪ PEG بذور جوانه‌زده ولی گیاهچه‌های حاصله از بین رفتند. به همین دلیل داده‌های مربوط به درصد و سرعت جوانه‌زنی به صورت جداگانه مورد تجزیه آماری قرار گرفتند. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که پتانسیل آب محیط جوانه‌زنی اثر معنی‌داری در سطح ۱٪ بر درصد و سرعت جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه، وزن تر ساقه‌چه و ریشه‌چه و وزن خشک ریشه‌چه و ساقه‌چه داشته است. نتایج مقایسه میانگین‌ها با آزمون دانکن نشان داد که با کاهش پتانسیل آب درصد جوانه‌زنی کاهش یافته است. بین پتانسیل آب صفر و ۰/۰۳- مگاپاسکال و ۰/۹۹- ۰/۳۵- مگاپاسکال اختلاف معنی‌داری وجود نداشته است.

با کاهش پتانسیل آب سرعت جوانه‌زنی بذور نیز کاهش یافت. اختلاف سرعت جوانه‌زنی بین پتانسیل‌های ۰/۰۳- و ۰/۱۹- مگاپاسکال و همچنین در بین پتانسیل‌های ۰/۹۹- ۰/۳۵- ۰/۶۷- معنی‌دار نبوده است. همچنین نتایج مقایسه میانگین نشان داد با کاهش پتانسیل آب وزن تر و خشک ساقه‌چه، وزن تر و خشک ریشه‌چه و طول ساقه‌چه و ریشه‌چه روند کاهشی داشته است. طبق نتایج بدست آمده تنש آبی بر کلیه مولفه‌های جوانه‌زنی در گیاه سرخارگل اثر داشته است به طوریکه با کاهش پتانسیل آب ناشی از افزایش غلظت محلول PEG، جذب آب توسط بذرهای سرخارگل کند گردیده و فرایند جوانه‌زنی محدود شده است. طبق گزارش حسنی (۱۳۸۴) کاهش وزن تر گیاهچه‌های حاصل در نتیجه کاهش پتانسیل آب می‌تواند نشان‌دهنده کاهش جذب آب توسط بذرهای در حال جوانه‌زنی باشد.

منابع

۱. حسنی، ع. اثر تنش آبی ناشی از پلی‌اتیلن گلایکول بر خصوصیات جوانه‌زنی گیاه ریحان. فصلنامه پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران /ج ۲۱ ش ۴ سال ۱۳۸۴.
۲. قاجارسپانلو، م. و سیادت، م. ۱۳۷۸. اثر تنش آبی بر خصوصیات جوانه زنی گندم. مجله علوم خاک و آب: (۱۳) ۸۶-۸۹.

Effect of PEG Induced Water Stress on Seed Germination Characteristics of Purple cone flower (*Echinacea purpurea*)

F.Asghari¹, Z. Derakhshani²and M. dalkani³

2and3student of Department of Horticulture, Faculty of Agriculture,Urmia University,Iran¹
E-mail: Asghari.farhad@yahoo.com

Abstract

Soil water supply is an important environmental factor controlling seed germination. If the water potential is reduced, seed germination will be delayed or prevented. Purple coneflower (*Echinacea purpurea*) is an perennial herb plant belongs to Asteracea family.

The essential oil of Purple coneflower, possesses antiviral activity immunostimulant. To study the effects of water stress on seed germination and seedlings growth of Purple coneflower, an experiment in completely randomized design with eight treatments and three replications was

conducted. Seeds were subjected water stress using polyethylene glycol (PEG 6000) at eight concentrations (0, 5, 10, 15, 20, 25, 30 and 35%) representing water potential of 0, -0/03, -0/19, -0/41, -0/67, -0/99, -1/35 and -1/77 MPa. The results showed that water stress have significant effects on seed germination of Purple coneflower. With decreasing water potential, germination rate and percentage decreased. Seeds treated with -1/77 MPa did not germinate. There was no seedling growth at -0/99 and -1/35 MPa, because of tissue browning and necrotic of seedlings. With decreasing water potential, fresh and dry weight of plumule and radicle decreased. The highest and the lowest of dry and fresh weight were observed in control (0) and -0/41 MPa, respectively.

Key Words: Purple coneflower (*Echinacea purpurea*) , water stress, seed germination, PEG